בִּגְדֵי שָׁנָה

בִּגְדֵי שָׁנָה מִתְנוֹפְפִים
אֵצֶל חֶבְלֵךְ,
חֲצַר הָעִיר שׁוֹמֶמֶת.
מוּל קֶרֶן שֶׁמֶשׁ תְּגַלִּי
שֶׁהַדְּמָעוֹת שׁוּב לֹא יָרְדוּ לָךְ
בַּכְּבִיסָה.
כִּתְמֵי כְּאֵב
כְּבָר נִצְרְבוּ בַּשַּׁרְווּלִים.
אַל תְּנַסִּי לִמְחוֹת,
אַל תְּנַסִּי לִמְחֹק.
לִפְעָמִים מוּטָב לָךְ
לְהַשְׁלִיךְ
לָאֲדָמָה.
הֵן עוֹד מְעַט אַתְּ
תִּלְבְּשִׁי
שִׂמְלַת שָׁנָה אַחֶרֶת,
הַלְוַאי וְתִשָּׁאֵר זוֹהֶרֶת.
וְגַם אִם תַּאַסְפִי
כְּתָמִים,
זִכְרִי שֶׁלִּפְעָמִים הֵם
מוֹסִיפִים לָךְ יֹפִי.

בִּגְדֵי שָׁנָה מִתְנוֹפְפִים
אֵצֶל חֶבְלֵךְ,
חֲצַר הָעִיר דּוֹמֶמֶת.